

13

ZPRÁVODAJ

**Kvalitní projektová dokumentace -
prostředek ke zvýšení rozvojové kapacity území**

INTEGRO, Západ Českého středohoří – Poohří
Komenského náměstí 17, 411 15 Třebívlice
IČ: 68982984
Tel.: 416 596 169
fax: 416 596 095
č. ú.: 27-235250207/0100
speciální číslo účtu pro projekt financovaný z ROP: 886671339/0800

Svazek obcí

OBEC HROBČICE

NOVÝ ČLEN DSO INTEGRO SE PŘEDSTAVUJE

Obec Hrobčice leží v jižní části okresu Teplice a náleží pod Ústecký kraj. Příslušnou obcí s rozšířenou působností je město Bílina. Hrobčice leží asi 17 kilometrů jižně od Teplic a 4 kilometry jižně od města Bílina. Podle turistického členění patří do oblasti Krušných hor a Podkrušnohoří. Velká část území, však leží v Chráněné krajinné oblasti České středohoří a je známa svými nádhernými vyhlídkami do širého okolí.

Obec je složena z 12 katastrů – Červený Újezd, Dříněk, Hetov, Hrobčice, Chouč, Kučlín, Mirošovice, Mrzlice, Mukov, Radovesice, Razice, Tvrdín. Původní katastry obcí Dříněk, Hetov a Radovesice již dnes neexistují. Důlní činnosti byly tyto tři obce odsouzeny k zániku a staly se součástí největší výsypky střední Evropy zvané Radovesická.

Počet trvale žijících osob se na hrobčicku pohybuje kolem 1 000. Celková katastrální plocha území je 4 258 ha. První písemné zmínky o jednotlivých místních částech se objevují v letech: Červený Újezd 1549, Hrobčice 1240, Chouč 1057, Mrzlice 1333, Mukov 1386, Razice 1240 a Tvrdín 1454. Vesměs se tedy jedná o velmi stará historická sídla s velkým množstvím dochovaných kulturních památek, které jsou však v havarijním stavu.

Výraznou dominantou zdejší krajiny je znělcový masiv Bořeň (539m). Prakticky z každé obce hrobčicka je možno tuto světovou raritu pozorovat z jiného pohledu. Dále vrch Hradišťany (752m), který je druhý nejvyšším v Českém středohoří, je zajímavý svým plochým vrcholem, na němž se kdysi rozkládalo keltské hradiště. Dnes zde nalezneme přírodní rezervaci Hardišťanská louka se vzácnou horskou květenou. Pozoruhodné jsou rovněž vrchy Špičák, Kajba, Mrtvý vrch, Holibka, Trupelník, Dříněk apod.

Výrazným prvkem zdejší krajiny je také již zmiňovaná Radovesická výsypka, která vznikala v letech 1969-2003. Její rozloha je 1560 ha a přesunuto a uloženo je zde 680 mil. m³ skryvkových hmot. Mohutné těleso výsypky vytvořily 3 zakladače a její nejvyšší násypná mocnost je 125 m. Rekultivační práce byly zahájeny v roce 1986 a ukončení je plánováno v roce 2024.

Na území obce působí 9 spolků:

- Občanské sdružení za záchranu kostela sv. Prokopa
- Občanské sdružení za záchranu kostela sv. Jakuba v Mrzlicích
- Občanské sdružení - domov se zvláštním režimem
- Mikroregion Hrobčice
- FK Aterm Hrobčice "A"
- FK Aterm Hrobčice "B"
- Střelecký klub Hrobčice
- Šipkařský klub "Snajpři"
- Spolek "Prestiž"
- Kampanila, o.s.

Zastupitelstvo obce Hrobčice pracuje v tomto složení:

Jméno	Politická příslušnost	Funkce
Jana Syslová	STaN	starostka, členka rady
Petr Zeman	SNK ED	místostarosta, člen rady
Ing. Jana Biedermannová	ODS	členka rady
Gabriela Nestlerová	SNK ED	členka rady
Robert Schuran	STaN	člen rady, předseda stavební - bytové komise
Dana Fejesová	ODS	členka kontrolního výboru
Ing. Antonín Fuhrmann	STaN	člen
Josef Komárek	KSČM	předseda kontrolního výboru
Ing. Marcela Očková	ČSSD	člen
Mgr. Jitka Pilná	SNK ED	člen
Mgr. Marcela Rafflerová	ČSSD	člen kontrolního výboru
Pavčina Richterová	KSČM	členka stavební - bytové komise
Ing. Jiří Švejnoha	KSČM	předseda finančního výboru
Richard Vrána	STaN	člen stavební - bytové komise
Hedvika Vytejková	ČSSD	členka finančního výboru

Vrch Bořeň

Zastupitelstvo obce má za sebou již polovinu funkčního období a shodlo se na této Integrované strategii rozvoje území obce Hrobčice na příští období.

- 1) Budování ČOV a kanalizací.
- 2) Rekonstrukce místních komunikací.
- 3) Revitalizace návsi a veřejné zeleně včetně mobiliáře.
- 4) Revitalizace kulturních památek.
- 5) Zateplení budov v majetku obce.
- 6) Rekonstrukce fotbalového hřiště a kabin sportovců na „Kulturně-společenské centrum Hrobčice“ včetně zavlažování fotbalového hřiště
- 7) Vybudování multifunkčního sportoviště v obci Hrobčice.

Mnohé se již podařilo realizovat za výrazné pomoci dotačních prostředků, v každé obci bylo vybudováno dětské hřiště a opravují se drobné sakrální stavby a kulturní památky, které byly dlouhá léta zanedbávány.

HROBČICE

Počet trvale žijících osob v této středně velké vesnici, se pohybuje kolem čísla 360 obyvatel. Ves Hrobčice, je poměrně starého založení, neboť první zmínka o ní se v písemných pramenech objevuje v predikátu Ojře z Hrobčic, již kolem roku 1240 a i zdejší kostel sv. Havla pochází z druhé poloviny 13. století. Další historické zprávy se objevují až o více než století později, kdy byla ves manstvím mosteckého královského hradu. V roce 1363 patřila bratrům Kerunkům z Lomu. Před rokem 1378 získali Hrobčice bratři Valček a Berlin z Pernštětína, a v roce 1483 Markéta z Byšic, která je připsala roku 1500 svému druhému manželovi Hanuši. V roce 1557 se jako majitel připomíná Jiří Kaplíř ze Sulevic. Zdejší hrobčická tvrz se v pramenech poprvé uvádí roku 1589 jako majetek Hynka Rausendorfa ze Špremerka a v roce 1592 připadla jeho synům. Byla však postavena již mnohem dříve. Stávala na vyvýštině východně od vsi kostela sv. Havla, kolem něhož je dnes hřbitov. Tvrziště kruhového půdorysu bývalo opevněno zdí a příkopem.

Kostel, z větší části románský, byl vybudován v druhé třetině 13. století a patří ke skupině tribunových kostelů zakládaných u sídel drobných venkovských feudálů. Spojení s emporovým kostelem naznačuje, že také tvrz v Hrobčicích existovala již ve 13. století. Jednoduchý plochostropý kostel na obdélném půdorysu s nižší hrázděnou předsíní na západě, malou předsíní a sakristií na severu. Přibližně v polovině hřebene střechy sanktusík. V obou stěnách lodi zachovaná románská okénka, v presbytáři velká barokní okna. Kostel je volně přístupný. Roku 1596 koupil statek Jan Mirošovický a připojil jej ke svému majetku v sousedních Mirošovcích, jehož součástí zůstaly Hrobčice i po prodeji obou vsí Zdislavu Kaplířovi ze Sulevic roku 1599, takže zdejší panské sídlo poté již nebylo majiteli využíváno jako

rezidence a pomalu chátralo. V roce 1600 byla tvrz propuštěna z manství mosteckého hradu. V roce 1616 získal Hrobčice Jiří ze Šternberka a v roce 1623 mu byly statky proměněny v manství. Ve třicetileté válce byla tvrz dobyta Švédy a značně poškozena, takže ji roku 1650 obývali pouze Šafář a Bednář. Od roku 1688 se pak oba statky staly majetkem Lobkowiczů.

V roce 1726 vznikla na místě tvrze, zvonice z Brázděného zdiva. Zdá se, že tvrz stavebně navazovala na kostel nebo byla v jeho těsné blízkosti, protože zvonice je přistavěna přímo k jeho západnímu průčelí. Uvnitř tohoto přístavku je na pravé zdi umístěn renezanční náhrobek s kamennými reliéfy ženských postav jmény Rosina a Lidamília Rausendorf. Ve vsi stojí i budova bývalého panského dvora. Na její východní straně bývala renezanční brána, zdobená vlašťovými ocasy, erby Rausendorfů a letopočtem 1579. Ze statku vedla chodba až do kostela sv. Havla, její krátké úseky jsou v podzemí obou objektů, patrně ještě dnes.

Majetek vlastnili Lobkowiczové, kteří drželi bílinské panství, které bylo pak po roce 1945 převedeno pod státní správu, a areál dvora v Hrobčicích posléze připadl státnímu statku. Dnes je dvůr v soukromých rukou a je v značně zchátralém stavu.

ČERVENÝ ÚJEZD

První písemná zmínka o této obci sahá až do roku 1549, leží pod vrchem Ostrý na úpatí Českého středohoří v Chráněné krajinné oblasti České středohoří a rozkládá se v nadmořské výšce 500-550 m n. m. Nachází se asi 5,5 km na jihovýchod od Hrobčic. Zástavba je tvořena rodinnými a obytnými domy podél komunikací. V roce 2009 zde bylo evidováno 56 adres a v roce 2001 zde trvale žilo 57 obyvatel. Nyní jde o obec s 83 trvale žijícími obyvateli a je zde 28 rekreačních objektů. Obcí protéká Lužický potok, který náleží do povodí Ohře. Červený Újezd u Mukova je název katastrálním územím o rozloze 2,9 km². Na hranici katastru s obcí Měrunice leží bývalá kasárna později azylové zařízení Ministerstva vnitra ČR, nyní je zde v provozu domov se zvláštním režimem s kapacitou 200 lůžek, které provozuje občanské sdružení poskytující pobytové služby osobám, které mají sníženou soběstačnost z důvodu chronického duševního onemocnění a osobám se stařeckou Alzheimerovou demencí a ostatními typy demencí, které mají sníženou soběstačnost z důvodu těchto onemocnění, jejichž situace vyžaduje pravidelnou pomoc jiné fyzické osoby.

Červený újezd míval na návsi kapli, která však byla v 70. letech 20. stol. z bezpečnostních důvodů zbořena po té, co do ní narazil ruský tank.

CHOUČ

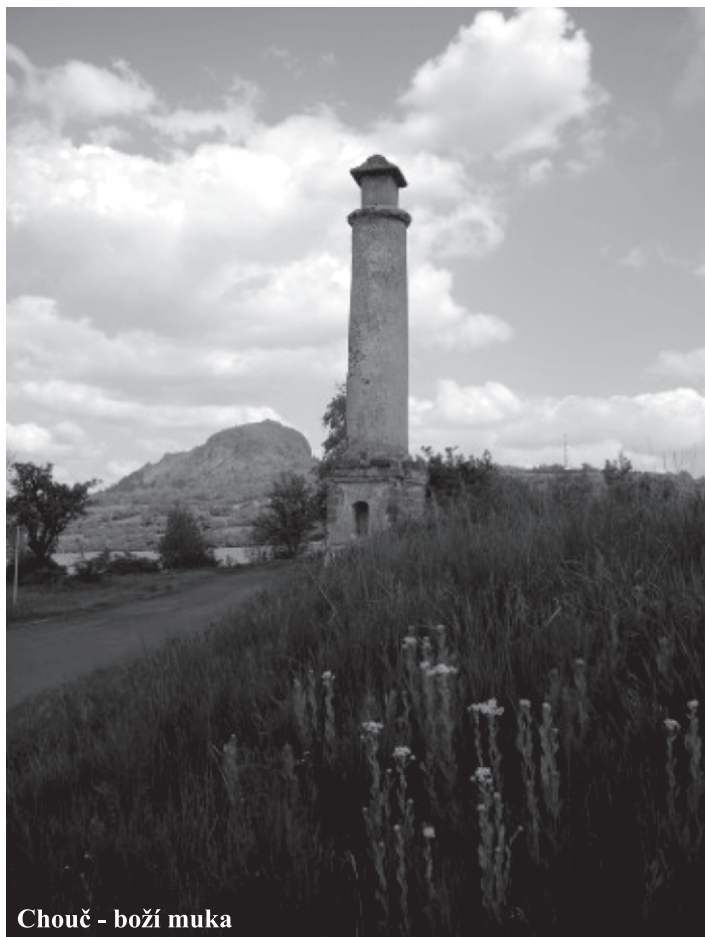
První zmínka o této obci je z roku 1057. Obec leží na úpatí Českého středohoří v Chráněné krajinné oblasti České středohoří a část obce je v ochranném pásmu přírodních léčivých zdrojů Bílina. Nachází se asi 1,5 km na jihozápad od Hrobčic, rozkládá se v nadmořské

Panorama Hrobčic

výšce 270 m n. m. Obcí protéká Liběšický potok, který náleží do povodí Ohře. V roce 2009 zde bylo evidováno 35 adres a v roce 2001 zde trvale žilo 40 obyvatel. Nyní je to obec s 51 trvale žijícími obyvateli a je zde 10 rekreačních objektů. Chouč je také název katastrálního území o rozloze 2,82 km². Hlavní dominantou této obce je kostel sv. Kateřiny.

Kostel sv. Kateřiny v Chouči, jednolodní kostel s odsazeným závěrem (presbytář a krátký úsek původní lodí). Nad trojúhelníkovým štítem západního průčelí oplechovaná hranolová věžice. Všechna okna hrotitá, bez kružeb. Na severním boku presbytáře hranolová sakristie. Presbytář i loď zesíleny odstupňovanými opěráky. Loď plochostropá, presbytář s křížovou a paprskovou klenbou. Závěrový svorník s hlavou Krista, nad závěrovým osovým oknem zvenčí reliéf kalicha. Původně gotický kostel ze 14. století.

Chouč - boží muka

KUČLÍN

První písemná zmínka sahá až do roku 1495. Obec Kučlín leží na úpatí Českého středohoří a malá část obce je v pásnu přírodních léčivých zdrojů Bílina. Nachází se asi 1,5 km na severovýchod od Hrobčic. Obec se rozkládá v nadmořské výšce 250-260 m n. m. Zástavba je tvořena rodinnými a rekreačními domy podél komunikací. V roce 2009 zde bylo evidováno 50 adres, a v roce 2001 zde trvale žilo 26 obyvatel. Nyní se jedná o obec se 43 trvale žijícími obyvateli a je zde 47 rekreačních objektů. V obci protéká potok Syčivka, který náleží do povodí Ohře. Kučlín je také název katastrálního území o rozloze 1,25 km².

MIROŠOVICE

První zmínky o Mirošovicích pocházejí již z roku 1207, kdy byla jedna z částí vsi majetkem kláštera v nedalekém Oseku. Obec Mirošovice leží na úpatí Českého středohoří v chráněné krajinné oblasti. Obec se rozkládá v nadmořské výšce 270-360 m n. m. asi 1,5 km na jih od Hrobčic. Obec se rozkládá v nadmořské výšce 270-360 m n. m. Prochází zde silnice II/257. Zástavba je tvořena rodinnými a bytovými domy, a to podél komunikací. V roce 2009

zde bylo evidováno 47 adres a v roce 2001 zde žilo 115 obyvatel. Nyní je to obec se 119 trvale žijícími obyvateli a je zde 8 rekreačních objektů. Obcí protéká Liběšický potok, který náleží do povodí Ohře. Mirošovice je také název katastrálního území o rozloze 3,11 km². Hlavními dominantami obce jsou zámek Mirošovice a kostel sv. Vavřince.

Kostel sv. Vavřince v Mirošovicích

Barokní kostel z roku 1708 stojí na horním okraji svažité návsi a není veřejnosti přístupný. Hlavní průčelí je jižní, z návsi k němu přes bývalý hřbitov vede schodiště. Kostel je jednolodní, s odsazeným polygonálně uzavřeným presbytářem. Loď je na obou stranách rozšířena segmentovými risality. Po obou stranách presbytáře se nacházejí přízemní přístavky. Vlastní kostel má zevně výraznou římsou vyznačena dvě patra. Průčelí vrcholí tympanonem, po obou stranách osového portálu a okna jsou po dvou nikách neosazených žádnou plastikou. Míra zachování vnitřního zařízení je vzhledem k poválečnému osudu stavby nejistá, nacházel se tu titulní obraz od Petra Brandla z roku 1710.

Zámek (tvrz) v Mirošovicích

Vznikl jako panské sídlo - tvrz v průběhu 14. století rytíři Mirošovských, jehož členové se zde připomínají k roku 1363. O podobě této starší tvrze i o jejím umístění ve vsi ovšem chybí jakékoli informace. Dodnes v přestavěné podobě dochovaná pozdně gotická tvrz vznikla zřejmě někdy na konci 15. století, neboť se poprvé v pramenech objevuje v roce 1523. V majetku rodu zůstalo panství až do roku 1599, kdy jej od Jana z Mirošovic odkoupil Zdeslav Kaplíř ze Sulevic. Tehdy byla již tvrz renesančně přestavěna. To připomíná letopočet 1554 na dochovaném renesančním portále. Po krátké šternberské držbě (od r. 1616) a několika dalších majitelích získali nakonec roku 1668 Mirošovice majitelé blízké Běliny, Lobkowiczové. Ti vtiskli původní tvrzi definitivně charakter zámku, který byl i nadále využíván až do 20. století, byť později jako sídlo lobkowiczkého statku. V jeho druhé polovině byla ovšem památka znárodněna

a "účelově" a prakticky bez údržby využívána. V současné době je bohužel celá budova mirošovické tvrze díky „využití“ v době totality v havarijním stavu a vyžaduje celkovou rekonstrukci. Zatím byla opravena pouze věž zámku. Zámek Mirošovice je v majetku Občanského sdružení Kampanila, jemuž se získání dotací na opravy zámku bohužel nedaří.

Mirošovice - zámek

MRZLICE

První písemná zmínka této obce sahá až do roku 1333. Mrzlice leží na úpatí Českého středohoří v Chráněné krajinné oblasti České středohoří. Nachází se asi 2,2 km na východ od Hrobčic. Zástavba je tvořená vesnického charakteru, převážně rodinnými domy podél komunikací. Obec se rozkládá v nadmořské výšce 380-400 m n. m. V roce 2009 zde bylo evidováno 27 adres. V roce 2001 zde trvale žilo 52 obyvatel. Nyní se jedná o obec s 65 trvale žijícími obyvateli a jsou zde 4 rekreační objekty. Obcí protéká Mrzlický potok, který náleží do povodí Ohře. Mrzlice je také název katastrálního území o rozloze 1,56 km². Hlavní dominantou obce je kostel sv. Jakuba Většího.

Kostel sv. Jakuba Většího

Kostel je jednodílná stavba s polokruhovým presbytářem, sakristií, hranolovou věží a zajímavou kupolí. Stavba je unikátním dokladem ucelené stavební fáze, nenarušené stavebními zásahy z mladšího období. Jedná se o pozdně klasicistní stavbu. Ministerstvem kultury ČR byl kostel v roce 2008 vyhlášen kulturní památkou. Stojí na mírném návrší na konci obce, kde ve 14. stol. stávala kaple, v roce 1676 zde byl postaven kostel. Theodor Huttner se o něm zmiňuje v XI. kapitole Bílina po třicetileté válce jednou větou. Citují: " V dalším roce 1676 se v obci Mrzlicích postavil kostel ". Mrzlický kostelík byl postaven neznámým autorem v gotickém stylu, s dřevěným malovaným stropem. V roce 1725 obdržely Mrzlice pod patronací knížete von Lobkowicz vlastní faru. Duchovně spravovala nejen Mrzlice, ale též obce Hrobčice, Mukov, Razice a Tvrdín. Fara patřila děkanství třebeňickému a arcijáhenství litoměřickému. Poslední bohoslužba v tomto původním mrzlickém kostele se konala o Velikonoční neděli v roce 1838. Sedmnáctého dubna 1838 se začalo s demolicí kostelní lodi a 8. května 1838 s výstavbou. Již 25. listopadu 1838 byl kostel slavnostně vysvěcen. V tomto roce byli církevními otci pan Wenzel Robe a pan Anton Waschka. V roce 1841 byla vystavěna hřbitovní zeď a přistavena nová márnice. Před oltářem byla postavena lavice k přijímání. Varhany obohatily kostel v roce 1848, které postavil varhanář Josef Prediger / typ V - 1/8/. Původní varhany z roku 1781, postavené Johanem Ruschke z Litoměřic, byly přestěhovány do kostela v Hrobčicích. Mirošovický truhlář Jakob Stoll vyhotovil podle svého vlastního návrhu v r. 1868 nový oltář, pozlacen byl teplickým pozlaccovačem Antonem Gohlerem. Firma Reinhold Palm z Nového Boru vyrobila a instalovala v roce 1873 nový lustr. Posledním německým knězem byl Friedrich Wieden.

V současné době se objekt kostela nachází ve velmi neutěšeném stavu, neboť léta chátrá. Aby zcela nepropadl zkáze a neskončil na seznamu zničených kostelů, vzniklo na jeho záchranu občanské sdružení. Jeho oficiální název zní: Občanské sdružení na záchranu kostela sv. Jakuba v Mrzlicích. Ministerstvem vnitra ČR bylo zaregistrováno dne 22. 3. 2012 pod č. j. VS/1 - 1/ 88139/12 - R. Cílem činnosti této neziskové organizace, jejímiž zakládajícími členy jsou : Ing. Jana Biedermannová, pan Jaroslav Veith a pan Rudolf Papsch, je záchrana této ohrožené památky a její zapojení do běžného života.

Prostory opraveného kostela by v budoucnu měly sloužit společenským a kulturním setkávacím akcím a věž kostela by měla být zpřístupněna a využívána jako věž vyhlídková. V prostorách bude také umístěna expozice prací studentů z AVU Praha.

Mrzlice - současnost

MUKOV

První písemná zmínka o obci sahá až do roku 1386. Mukov leží na úpatí Českého středohoří, v Chráněné krajinné oblasti – České středohoří pod vrchem jeho druhé nejvyšší hory Hradišťany, nachází se asi 4km na jihovýchod od Hrobčic. Obec se rozkládá v nadmořské výšce 500-530 m n. m. Zástavba je vesnického charakteru, tvořena rodinnými domy podél komunikací. V roce 2009 zde bylo evidováno 98 adres, a v roce 2001 zde žilo 61 obyvatel. Nyní se jedná o obec se 67 trvale bydlícími obyvateli a je zde 70 rekreačních objektů. Obcí protéká Mukovský potok, který náleží do povodí Ohře. Mukov je také název katastrálního území o rozloze 6,58 km².

Místo, kde se Mukov nachází je zajímavé již z hlediska archeologických nálezů. Na nedalekém vrchu Hradišťany lze nalézt zbytky valů hradiště knovízské kultury z asi 8. - 9. století před naším letopočtem. Valy jsou z čedičových balvanů. Nejmhutnější se zachovaly právě na severní straně směrem k Mukovu. Hradiště bylo v laténské době osídleno Kelty a v raném středověku Slovany. Vrcholové patro – jakási náhorní plošina - je tvořeno zbytkem výlevu olivinitického čediče. Dnes se zde nachází chráněná přírodní rezervace Hradišťanská louka. Tato horská louka na plochem vrcholu leží v nadm. výšce 733-752 m a je druhým nejvyšším vrchem Českého středohoří. Chráněné území zde bylo vyhlášeno r. 1952, ještě před tím to byla soukromá přírodní rezervace Lobkowiczů.

Obec Mukov je spojena i několika zachovanými pověstmi, které se váží především k takzvanému pramenu a lípě sv. Prokopa. Podle pověstí měl tento strom vyrůst z berly tohoto světce, který přišel do Mukova zažehnat zlověstnou studni, protože přivolávala bouři a krupobití.

Překlad pověsti z kostelní kroniky:

Před nepamětních časů na úpatí Hradišťan býval pramen jménem BORN. Jeho voda je černá, v blízkosti neroste ani tráva ani mech, když něco živého se dotkne, musí zemřít. Tato studna přivolávala mlhy, bouři a krupobití. V roce 1000 přišel do této krajiny

sv. Prokop, jeho první bylo obyvatele od zlověstné studny osvobodit. Vyžádal si v její blízkosti poustevnickou celu, tři dni a tři noci prosí u všemohoucího boha. Třetí noc ho přemohla únava a spaní, ve snu se mu zjevil anděl, jež mu přikázal „vem mokré dřevo a přikryj pramen“. Příští den vzal dveře z malé kapličky v místě, přikryl pramen a zaházal hlinou. Nahoru zarazil svou poutnickou hůl, z které vzápětí vyrazily tři olistěné pruty a vzrostly v mohutnou lípu. Tak byla tato oblast od trápení a zlé moci vysvobozena. Hlavní dominantou obce je kostel sv. Prokopa.

KOSTEL SV. PROKOPA

Kolem roku 1760 zahájil Ferdinand Lobkowicz přestavbu kostela sv. Prokopa, traduje se, že za podpory císaře Josefa II., který zde osobně v říjnu r. 1778 u příležitosti velkého honu zvěře nocoval v místním hostinci. Mukovští císaře dobře pohostili a za odměnu si mohli něco přát. Přáli si nový kostel, ale zapomněli si říci o faru. Od těch dob má malá víska Mukov nádherný a až příliš obrovský kostel bez fary. O sto let později zde císaři byla slavnostně odhalena děkovná, vzpomínková tabule v německém jazyce a za dalších sto let (2011) byla přidána busta a tabule v českém jazyce.

Renovovaný kostel sv. Prokopa je jednolodní stavba s věží vysutou ze západního průčelí, s polygonálním presbytářem a dvěma postranními přístavky. Vnitřní zařízení včetně hlavního i postranních oltářů pochází rovněž z 18. století. V této podobě, a ještě stále funkční, je kostel dochován dodnes. Nejcenějším relikvií tohoto kostela je původní gotická křtitelnice z roku 1386 a původní zvon přelitý roku 1781 z poškozeného je velmi atraktivní svou plastickou výzdobou.

O kostel se více jak 5 let stará občanské sdružení zřízené na jeho záchranu. Kostel byl dlouhá léta opuštěn, střecha se na několika místech propadala a hrozil zánik kostela. Během 4 let byl kostel kompletně zrekonstruován nákladem téměř 3 milionů korun a to aktivní podporou Česko-německého fondu budoucnosti, Ministerstva kultury ČR, Ústeckého kraje, německých rodáků sdružených v Domovském spolku okresu Bílina se sídlem v bavorském Gerolzhofenu, Oráčova společenství Mnichov,

Mukov kostel

Římskokatolické církve, města Bílina, obce Hrobčice, Severočeských dolů Chomutov a.s., Čeps a.s., MUDr. Pilného a z darů místních občanů. Všem za to patří náš veliký dík.

Občanské sdružení na záchranu kostela v Mukově navrátilo obci také svého patrona - sochu sv. Prokopa. Podařilo se vypátrat osud ztracené sochy, již se stal osudným odsun původních německých obyvatel. Novým poválečným osídlencům socha uprostřed návsi překážela v provozu nově vzniklého JZD. S jejím zmizením kolem roku 1952 je tedy spojena jistá dobová dohra politického charakteru. Socha ležela více jak půl století v základech družstevní váhy v hloubce 2 m, její části byly těžce otlučené a rozlámány, stav byl žalostný. Objevená socha vysychala v kostele téměř rok, než občanské sdružení získalo finanční prostředky na její restaurování. Socha byla zrestaurována a umístěna zpět na mukovskou návsi, byla slavnostně odhalena a požehnána biskupem litoměřickým Mons. Janem Baxantem.

U kostela v obci Mukov byl v roce 1999 odhalen památník padlým americkým letcům. 21.7.1944 v prostoru mezi obcí Radovesice a Mukov po předchozím zasažení německým flakem havaroval bombardér typ B-24 LIBERATOR V.R. 42-78432 jménem „FINAL APPROACH“ patřící do stavu 15-té letecké armády USA. Vzlétl společně s několika desítkami bombardovacích letadel z jihoitalské základny „STORNARA“ a měl za cíl bombardovat rafinerii Sudetenländische Treibstoffwerke AG v Záluží u Mostu, a dále vojenské objekty v severoitalském městě Mestre. Nálet na rafinerii v Záluží, konaný toho dne příliš neubližil, ale bilance leteckých osádek byla tragická.

RAZICE

První písemná zmínka o obci sahá až do roku 1240. Nachází se asi 2 km na východ od Hrobčic. V roce 2009, zde bylo evidováno 78 adres, a v roce 2001 zde žilo 134 obyvatel. Nyní se jedná o obec se 183 trvale žijícími obyvateli a je zde 13 rekreačních objektů. Obcí protéká Mukovský potok, který náleží do povodí Ohře. Razice je také název katastrálního území, o rozloze 4,06 km². Navazuje na katastrálním území tří zničených obcí, a to Dříněk a o rozloze 1,41 km², dále Hetov o rozloze 2,93 km² a Radovesice o rozloze 9,51 km².

TVRDÍN

První písemná zmínka této obce sahá až do roku 1454. Tvrdín leží na úpatí Českého středohoří v Chráněné krajinné oblasti, České středohoří. Nachází se asi 3,2 km na jihovýchod od Hrobčic. Obec Tvrdín se rozkládá v nadmořské výšce 350-370 m n. m. V roce 2009 zde bylo evidováno 17 adres, a v roce 2001 zde trvale žilo 29 obyvatel. Nyní se jedná obec s 28 trvale žijícími obyvateli a jsou zde 2 rekreační objekty. Obcí protéká potok Syčivka, který náleží do povodí Ohře. Tvrdín je také název katastrálního území o rozloze 2,26 km².

Na tvrdínské návsi stávala kaple, která však byla v 80. letech zbořena.

Razice

SPOLKOVÁ ČINNOST

FK Aterm Hrobčice "A"

Fotbalový klub FK Aterm Hrobčice „A“, byl založen již v padesátých letech minulého století. Bohužel přesný vznik klubu nám není znám, několikrát byl Státním statkem Bílina přejmenován. Vedoucí mužstva - Radek Bučina, trenér - Vladimír Houdek, členové fotbalového týmu - František Hruňek, Luboš Křišal, Petr Špadrna, Josef Eliáš, Salfický, Jindra Marek, Jiří Kovařík, Martin Novák, Tomáš Hlavnička, Tomáš Hirš, Radek Hajzler a Petr Holtsche ml. Předsedou klubu je pan Radek Bučina, pan Petr Holtsche st., je v současné době sekretářem klubu a členem výboru. IČ - 71208976.

FK Aterm Hrobčice „B“ - Fotbalový klub Hrobčice, založen v roce 2010. Vedoucí mužstva - Jiří Malecha st., trenér klubu - Petr Kotěšovský, členové týmu - Jan Fait - levé křídlo, Karel Kuklík - útok, Jiří Malecha ml. - stoper, Miroslav Cívín - levý bek, Daniel Slačík - útok, David Bešťák, Jakub Lhotka - stoper, Miroslav Slačík - pravé křídlo, Pavel Žák - levé křídlo, Pavel Choutka, Pavel Sobotka, Václav Čečrle - pravé křídlo, Miroslav Košťák, Václav Czipczirsch - záloha, Jakub Skřivan - středopolař, Lukáš Skřivánek - útok, Ladislav Prudič - útok, středopolař, Jiří Paluska - stoper, Bohumír Wankovský - záloha, bek, Michal Beránek - křídlo, Daniel Novotný - brankář, Jan Kučírek - pravé křídlo, Radek Spáčil - střední záložník.

Sřelecký klub Hrobčice

Sřelecký klub Hrobčice byl založen 2. 10. 2007. Okresní myslivecký spolek Teplice, vlastník tohoto objektu, našel v panu Petru Kubíkovi st., pečlivého nájemce. O svěřený objekt se velmi dobře stará a jeho vzhled stále vylepšuje. Terén střelnice je vzorně udržován, střeliště jsou upravená, věže natřené, pro střelce přibýly nové otáčecí a padací figuríny a nové automatické vrhačky, zakoupené v předešlých letech. Vylepšilo se i prostředí uvnitř budovy.

Hlavní činností jsou sportovní a kondiční střelby z pistole, malorážky a pušky, školení zájemců o zbrojní průkaz a školení mysliveckých adeptů. Za vedlejší činnost lze považovat různá setkání při rodinných oslavách i jiných výročních, srazy a setkání s přáteli, dokonce zde lze uskutečnit i svatební veselici.

V předchozích letech se tu konala řada akcí - sřeleckých závodů a soutěží, jako např. 3 ročník Memoriálu Jaroslava Hampeje st., 2. ročník Memoriálu Slávy Kvíze, 10. ročník sřelecké soutěže o Putovní pohár ředitele Městské policie Bílina, kondiční střelby pro myslivce, policii apod.

Šipkařský klub „Snajpři“

„Snajpři“ našli svoje zázemí v hostinci „Na hřišti“, kde mají klubovnu a kde jeho členové trénují. Klub "Snajpři" patří do Mosteckého svazu, kde hrají ve skupině za Severní SČOSS. Postoupili do 1. ligy a zajistili si účast na Severočeském poháru. Toho se zúčastnilo 1800 družstev, do finále postoupilo 64 družstev

Vítání občánků

a „Snajpři“ se umístili na 33. místě. Mimo ligových soutěží se zúčastňují různých pohárových soutěží např. 2. místo v Háji, na turnaji dvojic v Bílině také 2. místo, pohár UŠO družstev, nebo liga v Dobroměřicích.

Členové klubu - kapitán družstva - Menda Petr, předseda - Robe Karel, členové - Bano Jaroslav, Beneš Petr, Hynek Vlastimil, Jílek Marcel, Kučera Miroslav, Lehký Jaroslav, Musil Jan, Patera Stanislav, Tesař Jaroslav a Vrkota Jan.

Kulturní akce

Každoročně jsou ve spolupráci s místními spolky pořádány společenské a kulturní akce jako např. dětský den, vítání občánků, pálení čarodějnic, koncerty v kostele sv. Prokopa v Mukově, nebo rozsvícení vánočního stromku. Nejnavštěvovanější akcí je dětský den, na který v letošním roce přišlo téměř 400 dětí z širokého okolí. Dále pak podzimní setkání rodáků, letošní již 5. ročník byl pořádán ve spolupráci s nově vzniklým občanským sdružením Mrzlice, které při této příležitosti zpřístupnilo kostel sv. Jakuba veřejnosti a uspořádalo koncert na podporu jeho záchrany. Za velmi dobré účasti občanů a přítomnosti delegace rodáků ze západní Evropy jsme vyslechli v krásném podání sopranistky Jany Papíkové árie Panis Angelicus od Césara Franka, Ave Verum Corpus od W. A. Mozarta a na závěr Ave Maria od Charlese Gounoda. Zázitek to byl vskutku nevšední, potlesk nebral konce. Součástí programu 5. ročníku podzimního setkání rodáků a přátel hrobčicka 2012 bylo požehnání zrestaurovaného zvonu v kostele sv. Prokopa v Mukově.

Přírodní zajímavosti

Velká část území, které patří pod obec Hrobčice, leží v Chráněné krajinné oblasti České středohoří a je známa svými nádhernými vyhlídkami do širého okolí. V katastru obce se nachází největší výsypka střední Evropy - Radovesická výsypka. Výraznou dominantou zdejší krajiny je vrch Bořeň (539 m), prakticky z každé obce hrobčicka je možno tuto nápadnou dominantu zhlédnout z jiného pohledu. Vrch Hradišťany (752 m) - druhý nejvyšší vrchol Českého středohoří, je zajímavý svým plochým vrcholem,

Mukov podzimní setkání 2012 žehnání zvonu

bývalo zde keltské hradiště dnes zde nalezneme přírodní rezervaci se vzácnou horskou květenou. Zajímavé jsou I vrchy – Špičák, Kajba, Mrtvý vrch, Holibka, Trupelník, Dříněk, Štěpánovská hora...

Vrch Bořen, je skalnatý vrch, největší znělcový povrchový útvar ve střední Evropě, nachází se jižně od města Bíliny. Vypíná se vysoko nad údolím řeky Bíliny a ve spodní části je částečně zarostlý lesem. Vrchol se nachází ve výšce 539m. Tvoří významnou dominantu svého okolí. Díky svému specifickému tvaru je viditelný z mnoha vzdálených míst. Roku 1977 byl vrch vyhlášen Národní přírodní rezervací. Až na vrchol Bořen vede naučná stezka z Bíliny, odkud se otevírá nádherný rozhled na všechny strany.

Radovesická výsypka, je situována v okrese Teplice, a nalezneme ji mezi městy Bílina a okrají obcí Štrbice, Kostomlaty pod Milešovkou a Štěpánova.

V místě dnešní Radovesické výsypky se dříve nacházelo pět vesnic – Lýskovice, Chotovenka, Hetov, Dříněk a tehdejší největší obec Radovesice, podle nichž se výsypka jmenuje. Radovesice byly zbourány v r. 1971. Od té doby zde byla ukládána zemina z Velkolomu Maxim Gorgij (dnes Bílinských dolů), až do roku 1996. Po odvodnění předpolí výsypky byla v r. 1982 v křídovém a rulovém podloží vyražena 2,5 km dlouhá štola, která je dodnes funkční drenáží výsypky. V předchozím období bylo vytvořeno těleso, které vyplňuje Radovesické údolí až na kótu cca 380 m n. m., na východě a severovýchodě až na kótu 400m n. m. Na náhorní plošině byla nasypána ještě jedna převýšená etáž, rozdělená na dvě oddělené části – severní a jižní. Vznikl tak přirozeně členitý terén se třemi rozdělenými svahy. Celkem bylo do jámy Jirásek a na původním terénu kolem Radovesic přemístěno 680 milionů m³ zemin. Průměrně se mocnost výsypky pohybuje mezi 50 a 70 metry.

Rekultivační práce na největší výsypce Ústeckého kraje začaly už v roce 1986, a to v místech navazující na výsypku Jirásek. Po úspěšně provedených technických rekultivacích, se začalo s prvním zalesňováním. Pro vytvoření biologicky vhodného povrchu byly využívány vápnité horniny, slíny a slínovce. Radovesice jsou jakýmsi rekultivačním arborem, dokumentujícím specifiku lesnických rekultivací na výsypkách. Tvůrci se zaměřili především na domácí dřeviny. Nejčastěji se setkáváme s javory, lípami, jasanem, z jehličnanů pak borovicemi nebo modřínem. Najdeme zde také dvě studijní plochy o výměře 53ha ponechané přirozené sukcesii.

V roce 1980 byly určité hydrologické problémy vyřešeny ražbou odvodňovací štoly, která vede přibližně v původní trase zasypaného Lukovského potoka. Dosahuje délky 2 887m o průměru 3,5m. Důmyslný odvodňovací systém doplňují ještě příkopy a řada vodních ploch pohlcujících povrchovou vodu. Hladina podzemní vody je pravidelně monitorována prostřednictvím osmi vrtů.

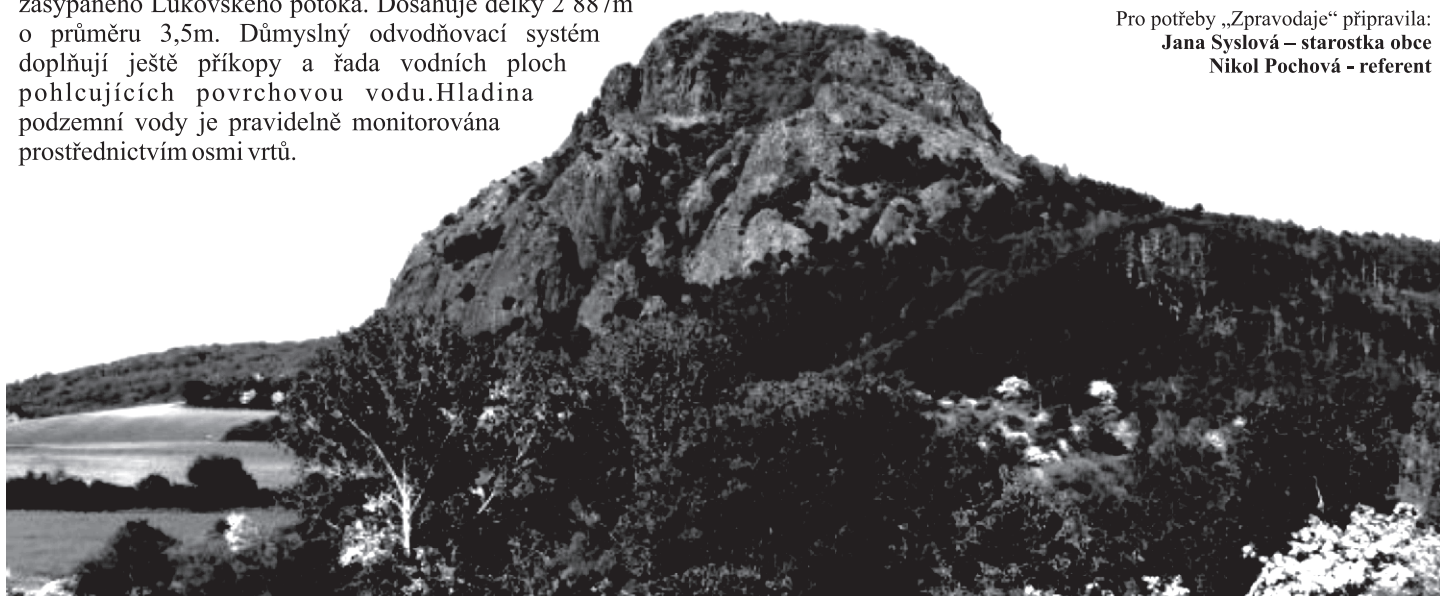
Na Radovesické výsypce již několik probíhá spolupráce Severočeských dolů a. s. s odbornými pracovišti České zemědělské univerzity v Praze a Jihočeské univerzity v Českých Budějovicích. Univerzitní týmy zde provádějí botanické, fytopatologické a hydrobiologické výzkumy a sledují stav porostu. Dálkový výzkum vykazuje na Radovesické výsypce od roku 2000 výrazný nárůst ploch s funkční vegetací, což přináší postupné snižování přehřívání povrchu výsypky, a tedy i celkovou redukci vysychání území.

Postupně se tak rekultivované plochy přibližují charakteru okolní, povrchovou těžbou nepostižené krajiny.

Hradišťany (německy Radelstein) je čedičový a znělcový vrch. Jedná se o druhý nejvyšší vrchol Českého středohoří. Nalézá se asi 7 km jihozápadně od Milešovky (837 m. n. m.) který je součástí chráněné krajinné oblasti České středohoří a zhruba 5 kilometrů severozápadně od obce Třebívlice, odkud sem také vede červená turistická značka. Většina kopce včetně vrcholové části spadá do katastrálního území Mukov obce Hrobčice v okrese Teplice. Hradišťany jsou v této oblasti druhým nejvyšším vrcholkem po Milešovce. Z vrcholku kopce je velmi pěkný výhled na okolní panorama hor. Na travnaté náhorní plošině jsou jasně zřetelné stopy po starém keltském hradišti oválného či kruhového tvaru, které bylo obklopeno dvojitým valem z čedičových kamenů, val je zde místy vysoký až 2 metry. Jedná se o hradiště z doby knovízké kultury (pozdí doba bronzová až doba železná - 8. až 6. století př. n. l.) - významná archeologická lokalita. Kromě toho se zde také nalézá maloplošné chráněné území o velikosti zhruba 4 ha. Přírodní rezervace Hradišťanská louka je předmětem ochrany přírody od r. 1952 především místní neobvyklé rostlinné společenstvo podhorské louky, ve kterém je možné se i v současné době setkat s řadou vzácných druhů rostlin jako je úpolín nejvyšší, lilie zlatohlavá, plicník úzkolistý, hrachor různolistý a další. Vstavačovité rostliny (orchideje), které byly vůdčím motivem pro někdejší vyhlášení přírodní rezervace, se již po mnoho let nevyskytují. Vymizely především vinou nevhodného hospodaření na lokalitě. Výstup na vrcholek Hradišťany patří k náročnějším turistickým výšlapům, k výstupu na vrchol můžeme zvolit různě dlouhou trasu.

Dostupnost - Pro snazší dostupnost lze vlastním dopravním prostředkem vyjet do malebné a vysoko položené víscky Dřevce, kde je možno zaparkovat u zdejší skvělé hospůdky a poté se vydat po červené až do cíle. Cesta je odtud nenáročná a pouze s malým převýšením (Dřevce mají nadmořskou výšku zhruba 640 metrů).

Pro potřeby „Zpravodaje“ připravila:
Jana Syslová – starostka obce
Nikol Pochová - referent

Znak

V zeleno-zlatě polceném štítě vpravo zlatý rýč, vlevo nahoře červený český granát broušený do tvaru osmihroté hvězdy s kruhovým středem.

Rýč je znakem zemědělské oblasti – ve 2. polovině 18. století získaly Měrunice věhlas jako centrum zemědělství a ovocnářství, ale také jako oblast těžby českých granátů, byly těženy od roku 1821, proto je umístěn ve znaku i český červený granát.

Historie obce Měrunice

První písemné zmínky o Měrunicích pocházejí z 12. století, kdy obec patřila k teplickému klásteru zasvěcenému Janu Křtiteli, jehož zakladatelkou byla královna Judita, manželka krále Vladislava I.

První doklad prokazující existenci obce pochází z roku 1295 a zmiňuje se o vladykovi Janu, který vlastnil zdejší tvrz, nejstarší budovu v obci, která je dodnes součástí statku.

Ve 14. století byly Měrunice v držení tří zemanů. Část vsi patřila ke hradu Skalce, druhou část vlastnili společně Lipold a Frycek z Moravěvsi a třetí část vlastnil Bavor z Měrunic.

Od 16. století spadají Měrunice pod bílinskou větev rodu Lobkowiczů, kteří spravovali majetek nepřetržitě až do období první republiky. Pěstovalo se zde ovoce a těžily se české granáty.

Kolem roku 1870 měly Měrunice školu, poplužní dvůr, kostel sv. Stanislava byl farním, měly ovčín, mlýn i myslivnu. V té době se zde těžilo hnědé uhlí. V době těžby granátů a dolování dosáhl počet obyvatelstva bezmála 1000. Po ukončení těžby nastal postupný úbytek obyvatelstva. Vesnice získala zpět zemědělský charakter a ten si drží dodnes.

Obec Měrunice byla po roce 1938 připojena k německé říši jako součást Sudet. Po válce došlo k poklesu počtu obyvatel v důsledku odsunu německého obyvatelstva, ale obec byla postupně dosídlena.

Po válce nastal v Měrunicích rozvoj zemědělské výroby, kde našla obživu většina obyvatelstva. Po roce 1989 ukončil činnost státní statek a půda se vrátila restituentům.

Historie obce Žichov

K obci Měrunice patří obec Žichov, která je rovněž velmi starobylá. První písemná zmínka, která se vztahuje k názvu obce, je z roku 1239. Tehdy je poprvé zmíněn Jindřich z Žichova, majitel staré tvrže na sever od obce.

I v Žichově se vystřídalo několik majitelů. Žichovský statek byl prodán Děpoltovi z Lobkowicz, a tím byla ves roku 1538 spojena s bílinským panstvím. Roku 1642 přešel Žichov k lobkowiczskému panství Libčevěs. Žichov byl vždy zemědělskou vesnicí a tou zůstává dodnes.

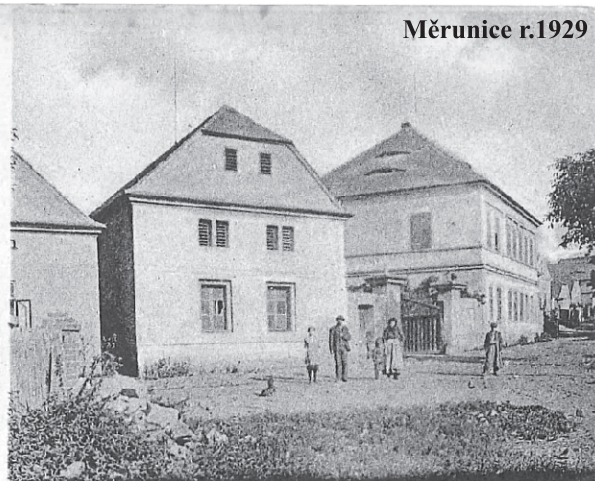
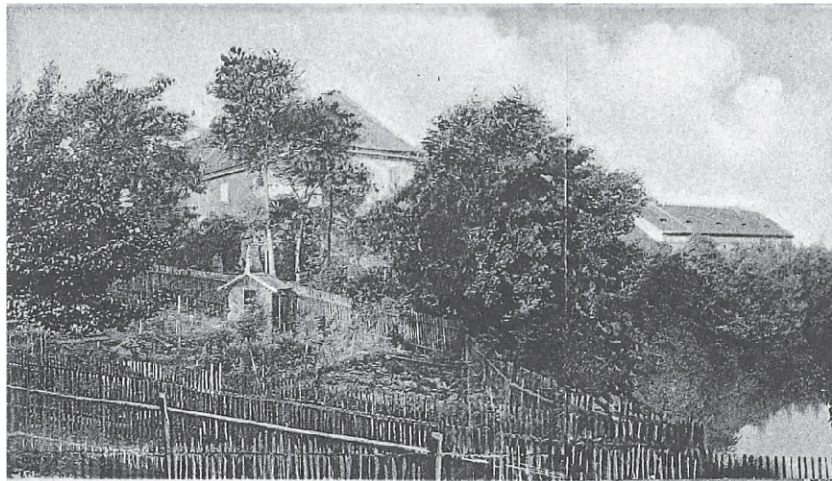
Po roce 1938 potkal Žichov stejný osud jako Měrunice. Celá oblast byla připojena k Sudetám. Po válce i zde došlo k odsunu německého obyvatelstva a postupnému dosídlení.

Současnost

Obec Měrunice a její místní část Žichov leží v okrese Teplice poblíž města Bílina. Obě obce leží v Českém středohoří na území CHKO. Měrunice obklopují kopce Hradištko 536 m, Plešivec 509 m a Vraník 483 m. Žichov leží v krásném prostředí pod kopcem Dob v nadmořské výšce 455 m. Obec Měrunice spravuje dvě katastrální území: Měrunice – 792 ha a Žichov – 357 ha. V současnosti žije v Měrunicích a Žichově 323 obyvatel.

Obec provozuje v Měrunicích v budově Obecního úřadu „Místní knihovnu“, která je pro občany otevřená dva dny v týdnu. Čtenáři mají k dispozici přístup k internetu zdarma. Knihovna spolupracuje s regionální knihovnou v Teplicích.

V obci bylo vybudováno v roce 2008 „Informačně kulturní

Měrunice r.1929

Maškarní bál 2012

Pálení čarodějnic v Měrunicích 2012

Manželé Smržovi - výročí 55. let svatby

Žichov 2009

centrum“ za finanční pomoci Ministerstva pro místní rozvoj ČR. Patro této budovy bylo zrekonstruováno za finanční podpory Státního fondu rozvoje bydlení a byly zde vystaveny tři bytové jednotky pro příjmově vymezené osoby.

Pro děti vybudovala obec v Žichově i v Měrunicích nová dětská hřiště, na která získala dotaci od Ministerstva pro místní rozvoj ČR. Stavba kanalizace a ČOV v Měrunicích byla zkolaudována v roce 2009. Obec získala dotaci na ČOV od Ústeckého kraje a na kanalizaci od Ministerstva zemědělství ČR.

Pro občany je v Měrunicích v provozu prodejna smíšeného zboží se základními potravinami a pohostinství „U Vorla“. Ubytovat se mohou návštěvníci obce v místním penzionu nebo si mohou pronajmout chalupu k rekreačním účelům. Tyto služby nabízí občanům místní podnikatelé.

Památky

Dominantou Měrunice je původně gotický kostel sv. Stanislava, kde se pravidelně každý měsíc konají bohoslužby. Kostel pochází z přelomu 14. a 15. století. Na počátku 19. století byl přestaven do empírového slohu.

U kostela rostou dvě památné lípy, které jsou chráněnou památkou. V Měrunicích je socha sv. Antonína s podstavcem, kde se nachází freska sv. Jana Nepomuckého.

Žichov se dnes řadí mezi nejlépe zachované vesnice regionu dle Ing. arch. Jana Pešty, který to uvádí v encyklopedii Českých vesnic. Uvádí, že si náves uchovala malebnou tradiční hmotovou strukturu a i několik hodnotných objektů. Nejvýznamnější památkou lidové architektury ve vsi je dům čp. 33.

Spolky a sdružení

Obec Měrunice je zřizovatelem výjezdní jednotky Sboru dobrovolných hasičů. Jednotka působí na katastrálním území Měrunice, Žichov, Hrobčice, Mirošovice, Chouč, Červený Újezd, Mukov, Tvrdín, Mrzlice, Razice, Kučlín, Hetov, Dříněk a Radovesice. V letošním roce se členové SDH Měrunice zúčastnili již několika zásahů.

Výjezdní jednotka vznikla na základě činnosti Sboru dobrovolných hasičů Měrunice - právnické osoby, která je registrována jako organizační jednotka Sdružení hasičů Čech, Moravy a Slezska. Jako subjekt byl sbor zaevidován v roce 1996, ale sdružení vyvíjí svoji činnost již od roku 1950.

V roce 2003 byl v Měrunicích založen fotbalový klub. Mužstvo hrálo ve 4. třídě okresní soutěže. V roce 2009 postoupili měruničtí z druhého místa do 3. třídy soutěže, kde hrají dodnes. Fotbalisté mají k dispozici kabiny a sprchy v místním „Infocentru“ a od obce udržované fotbalové hřiště.

V roce 2010 založili měruničtí šipkový klub s názvem „Trojky vidle“. Začínali hrát ve 4. třídě ligové soutěže Ústeckého kraje UŠO. V roce 2011 postoupili do 3. třídy a v roce 2012 již hrají ve 2. třídě soutěže. V současnosti má klub 6 členů, kteří se scházejí v místním pohostinství „U Vorla“.

Kulturní akce

V roce 2012 pořádala obec Měrunice již několik kulturních akcí, které se konají pravidelně každý rok.

24. února 2012 se konal 6. společenský ples obce Měrunice. Ples se konal v sále pohostinství „U Vorla“. Jako vždy se prodaly všechny vstupenky. Tančilo se až do brzkých ranních hodin. Součástí plesu byla bohatá tombola. Výtěžek z tomboly se věnoval na dětský maškarní bál.

Pro děti se 24. března 2012 pořádal maškarní bál. O zábavu dětí, ale i dospělých se starali účinkující z Divadla „Ve Tři“. Děti se pobavily, zatančily si a v různých soutěžích vyhrávaly sladké odměny. Na konci pořadu se vyhodnotily nejhezčí masky, ale krásnou výhru si nakonec odnesl každý.

5. dubna 2012 proběhla v Měrunicích již potřetí „Noc s Andersenem“. Měrunické a žichovské děti od 6 do 15 let strávily v místní knihovně odpoledne a noc. Odpolední procházku spojily

s opékáním „buřtů“. V knihovně se hrály různé hry, malovalo se barvami na trička, ale hlavně se četly pohádky.

Obec pořádala 24. dubna 2012 zájezd do „Divadla Radka Brzobohatého“ v Praze na představení „A pak už tam nezbyl ani jeden“. Obec zajistila dopravu a uhradila významnou část ceny za vstupenky. Tyto zájezdy jsou u místních velice oblíbené a o vstupenky je vždy velký zájem.

30. dubna 2012 se konalo každoroční pálení čarodějnic. Nejmenší děti se převlékly do čarodějnických masek a v průvodu nesly vyrobené čarodějnice, které si samy vytvořily. Na měrunickém hřišti čarodějnice shořely na hranici. Poté si děti i dospělí upekli „buřty“.

V Žichově se tradičně 1. května stavěla májka. Do příprav se zapojila většina místních obyvatel. Májka, ozdobená barevnými krepáky, stála uprostřed návsi. Večer se všichni, kteří pomáhali se stavbou, sešli a strávili večer u ohně.

8. června 2012 se na hřišti v Měrunicích konal dětský den. Děti soutěžily v různých disciplínách, ve kterých získaly mnoho krásných cen. Děti si užily nafukovací hrad, velkou skluzavku a facepainting. Na konci dne přiletělo letadlo a z výšky padaly bonbóny připevněné na barevných fáborech. Místní sbor dobrovolných hasičů připravil pro děti pěnu, ve které si hrály a dováděly.

25. srpna 2012 pořádala obec na měrunickém fotbalovém hřišti taneční zábavu jako poděkování hasičům za jejich činnost. Pobavit se přišlo mnoho měrunických i žichovských občanů. Počasí přálo a tak se tančilo až do pozdních nočních hodin.

V září oslavili v Měrunicích manželé Jaroslava a Josef Smržovi krásné životní jubileum 55. výročí svatby. K tomuto významnému výročí přišla manželům pogratulovat samozřejmě i starostka obce. Na 16. září 2012 obec zajistila autobusovou dopravu pro občany na výstavu „Zahrada Čech“.

Místní knihovna spolu s Infocentrem pořádaly 6.10.2012 na hřišti v Měrunicích drakiádu. Počasí dětem a rodičům přálo, plocha hřiště pomalu nestačila, běhalo se i po poli.

25.10.2012 se konal zájezd do hudebního divadla Karlín na muzikál „Aida“. Zájezdu se účastnilo 50 občanů.

Připravované akce:

Prosinec 2012

- 1.12.2012 adventní koncert v kostele Sv. Stanislava
- 8.12.2012 mikulášská besídka v pohostinství „U Vorla“
- posezení s občerstvením pro důchodce na Obecním úřadě v Měrunicích

Plány do budoucna

Koncem září pravděpodobně započne oprava fasády budovy „Infocentra.“

Do konce roku 2012 proběhne veřejné projednání k „Návrhu územního plánu obce Měrunice.“ Tvorba územního plánu započala již v roce 2009, kdy bylo zpracováno v prosinci Zadání ÚP. Obci se podařilo získat v roce 2010 dotaci ve výši 200.000,- Kč od Ústeckého kraje na pořízení ÚP. Tvorba ÚP byla zbrzděna z důvodu nesouhlasného stanoviska Agentury ochrany přírody a krajiny ČR a Správy CHKO České středohoří k jednotlivým bodům v návrhu ÚP a hledáním nejvhodnějšího řešení.

Vedení obce plánuje rekonstrukci budovy hasičské zbrojnice a budovy Obecního úřadu, na které má již připravené projektové dokumentace. Prvořadým úkolem obce je získání dotačních prostředků na opravy těchto budov.

Obec má již zpracovanou projektovou dokumentaci na výstavbu kanalizace a ČOV v obci Žichov, do konce roku by mohlo být vydáno stavební povolení pro tuto stavbu. Započítí výstavby bude záležet na získání dotačních prostředků.

Obec má v plánu vypracovat několik projektových dokumentací pro další rozvoj obce. Tyto projektové dokumentace se budou týkat především úprav veřejných ploch v Měrunicích – komunikací, zeleně, dětského hřiště, vodní plochy a také úpravy návsi v Žichově.

Pro potřeby „Zpravodaje“ připravili:
Ing. Jitka Nová – starostka obce
Alena Veselá – kronikářka
Jaroslava Aulická – zastupitelka

Měrunice r. 2010

Svazek obcí

INTEGRO, Západ Českého středohoří – Poohří
Komenského náměstí 17, 411 15 Třebívlice

IČ: 68982984

Tel.: 416 596 169

fax: 416 596 095

č. ú.: 27-235250207/0100

speciální číslo účtu pro projekt financovaný z ROP: 886671339/0800

NEPRODEJNÉ

Vydavatel:

SERVISO, o.p.s.

Komenského náměstí 17,

411 15 Třebívlice

Tel: 416 596 169, 416 596 237

Fax: 416 596 095,

Webové stránky: www.serviso.cz

E-mail: serviso@tiscali.cz

Tisk:

TISKÁRNA LITOMĚŘICE

Jaromír Latislav

Na Valech 33, 412 01 Litoměřice

Tel./fax.: 416 733 367

Mob.: 734 577 627

email: latisk@latisk.cz

www.latisk.cz